

Tavla 41 | Tyska arbetsfronten (DAF för Deutsche Arbeitsfront) - "Organisationen för alla arbetande människor"

Rapporterar det att det var från Adolf Hitler som Robert Ley fick uppdraget att ta över fackföreningarna. Under "stormningen av fackföreningarna" den 2 maj 1933 arresterades ledande fackföreningsmedlemmar, misshandlades och några av dem dödades. Under Ley:s ledning, grundades den tyska arbetsfronten den 10 maj och konfiskerade egendom, kommersiella företag och tog över medlemmarna i fackföreningarna. Endast den allmänna tyska fackföreningsförbundet ägde 500 miljoner reichsmark. DAF var en tvångsorganisation för alla "arbetande tyskar - intellektuella och arbetare". Anställda, affärsmän och frilansare samlades under taket av denna institution. Antalet DAF-medlemmar ökade från 1933 till 1943 till cirka 23 miljoner människor. Bidragsbetalningarna år 1942 uppgick ensamt till 642 miljoner reichsmark. På detta sätt blev DAF, medlemsmässigt och ekonomiskt, den starkaste organisationen i det "tredje riket".

I fråga om att företräda de anställdas intressen var DAF inte en fackförening. Den hade inga verkställande myndigheter och fick inte något inflytande från regeringen när det gäller arbetsrätt och löneskala. Dess uppgifter var övervakning, kontroll och lugnande av de anställda samt ideologisk träning. DAF:s yttersta ambition var att bygga en "folk- och maktsamhälle för alla tyskar". För detta ändamål etablerade de ett omfattande nätverk av omsorgsfaciliteter som kontrollerade nästan alla livssfärer upp till fritidsaktiviteter.

DAF följde ideologiskt konceptet att anta interna avtal som en förutsättning för förmågan att hantera externa konflikter. Den utlovade uppskattningen av arbetaren, erbjudanden om semesterar, KdF-vagnar och tre sovrum var kompensation för stagnerande löner och förstörelsen av fackföreningarna. Dessa strategier var inbäddade i en ideologi om påstådd jämlikhet för alla tyskar. Det var inte den sociala härkomsten utan den individuella förmågan som skulle vara avgörande. DAF:s praxis växlade mellan "förförelse" och "tvång". Men även de attraktiva elementen inkluderade starka kontrollerande drag, som semesterarna som planerades för Prora. Även om DAF endast delvis motsvarade arbetarnas krav, bidrog dess erbjudanden och propaganda till systemets stabilisering.

1. Fästen Sachsen, Berlin och Düsseldorf. Antalet DAF-medlemmar jämfört med den totala befolkningen. Baserat på betyg efter december 1936. Årsrapport från DAF, 1936. Förbundsarkivet Berlin.

2. Den tyska arbetsfronten strävade efter en allsmäktig position. Ett brev från representantstabsledaren för Führer, Martin Bormann, till rikskansliets chef, Hans Heinrich Lammers, den 15 februari 1938. Förbundsarkivet Berlin.

3. Ökande medlemskap i den tyska arbetsfronten. Antalet individuella medlemmar i DAF från 1935 och 1936. Årsrapport från DAF, 1936. Förbundsarkivet Berlin.

4. Ökande bidrag. Månadsgenomsnittliga bidrag från DAF-medlemmarna 1935 och 1936. Årsrapport från DAF, 1936. Förbundsarkivet Berlin.

5. Annons för att motivera att gå med i DAF. Förklädda uppenbara skillnader. Förbundsarkivet Koblenz.

6. Var är DAF-bidragen? Transkript från ett brev från Führerrepresentanten till rikets ledare Ley, 13 september 1939. Förbundsarkivet Berlin.

7. Annons för att gå med i DAF. Förklädda uppenbara skillnader, propagandaplansch från DAF. Förbundsarkivet Koblenz.

8. Assimilering och omskrivning av arbetssånger ("Solens, frihetens bröder"). DAF-utställning "Friskt leverne, glädjefullt arbete", 1938. Förbundsarkivet Koblenz.

9. Frivilligt medlemskap: Bidrag eller lönesänkning? Transkript från rikets ledare Ley till partikansliets ledare Martin Bormann, 17 februari 1943. Förbundsarkivet Berlin.

10. Prestationsrapport från DAF "Garanti för folksgemenskapen". Arbeitertum, 1935.

z1. Till graven. Robert Ley, "Vad vill den tyska arbetsfronten?", Gummersbach 1933. "Medan den gamla staten var en nattvaktare, är vår stat en utbildningsstat, en pedagog, en faderlig vän. Den följer sina medborgare från vaggan till graven. Så kommer vi redan börja med barn, som när de är tre år gamla och redan kan tänka, kommer att få en flagg att bära. Detta följs av skola, Hitlerjugend, SA och militärtjänst. Vi kommer inte att släppa dem och när allt är klart kommer arbetsfronten att omfamna folket om och om igen och inte släppa dem förrän i graven. Låt dem försöka kämpa mot det!" Robert Ley, "Vad vill den tyska arbetsfronten?", 1933.

z2. Minskande förtroende för den tyska arbetsfronten. Rapport från SD-utposten i Bad Neustadt (distriktet Main Frankonia), 14 mars 1941. "Stämningen i dessa kretsar är tillfredsställande. Det finns förtroende gentemot högkvarteret. Men det finns isolerade öar av misstro som hävdar att under kriget har en ny storväxt samhälle etablerat sig och att ingen hänsyn tas till folksgemenskapen. I vissa kretsar kan man se att det finns lite till inget förtroende gentemot arbetskraften och ingen tillit till arbetskommittén eller till DAF. Vissa går så långt som att hävda att DAF är en organisation som är mer intresserad av att ta pengar från genomsnittsarbetaren och stödja arbetsgivarna." Martin Broszat/Elke Fröhlich/Falk Wiesemann (red.), Bayern under NS-eran, 1977.

z3. "Från plebejerna till herren" - Social imperialistisk ideologi från DAF. "Vi har lidit tillräckligt och vi har hungrat och försökt ersätta allt som världen har hållit borta från oss, genom hårt arbete och flit." "Vi ska bryta kedjor och riva isär banden. Ett folk på 80 miljoner kommer att marschera in i framtiden och in i världen. Vi har blivit ett världsfolk genom kraften av vår tapperhet och soldatmod. Vi vill alla leva och uppleva rikedom en dag." "När någon predikar att fattigdom inte gör ont svarar vi: Rikedom är bättre!" "Från plebejerna till herren! Från borgarnas begränsningar till den stora världen! Detta är det tyska folkets paroll för nuvarande. Att denna paroll förverkligas och tjänar som en trosuppfattning för de kommande tusen åren av tysk historia, detta kommer Führer, Adolf Hitler, att garantera." Robert Ley, "Från plebejerna till herren!", 1940.

z4. DAF rekryterar medlemmar. Det är allmänt känt att arbetare under "milt" tryck tvingas att gå med i DAF. Det var inledningsvis i början av mars som cirka 15 000 anställda och vänner inom Thüringer Mining gick med i DAF. Den allmänna kommentaren till detta är: "Det är ett tecken på stolthet och värdighet att våra gruvarbetare, som får minimala lön men ändå behåller en känsla av enhet, går med." Hur utvecklas en sådan bindning? Vi citerar ett brev: "Arbetsfronten släpper nya medlemsböcker. Varje följare har i uppgift att se till att hans arbetskraft inkluderas i Arbetsfronten. Det betonas att medlemskap i DAF är frivilligt. Men lika viktigt är det att påpeka att individer som inte vill gå med i organisation

Tavla 42 | Robert Ley – En Biografi

Den 2 maj 1933 ledde Ley avvecklingen av fackföreningarna, samma år upplevde han en karriärsprång. Han blev chef för DAF. Ley försökte ständigt att utöka DAF:s kontroll- och behörighetsområde, vilket ledde till talrika konflikter med de respektive "Reichs-ministerierna". DAF-imperiet som utvecklades efter 1933 präglades av Leys vision om en allomfattande organisation som omfostrade och övervakade tyskarna. Även om Ley var chef för DAF hade han inte verkställande befogenheter under en längre tid.

Den 15 februari 1940, på sin 50-årsdag, fick Ley "Führerns uppdrag" att utarbeta planer för en omfattande "tyska folkets välgörenhet". Snart kunde han presentera de första förslagen som utarbetats av det tyska arbetsfrontens ergonomiska institut. I dessa förslag återspeglades hans grundläggande ideologiska avsikt: Han proklamerade att den tyska arbetaren skulle avancera från "proletär till mästare" - på bekostnad av de ockuperade områdena och deras befolkning.

I november 1940 utnämndes Ley till "Reichskommissar för den sociala bostadsschemat - proklamation", en befattning som innebar maktökning. Ley hade nu mycket omfattande befogenheter, vilka utökades ytterligare 1942 när Hitler utnämnde honom till "Reichswohnungskommissar". Alla myndigheter som var kopplade till statens bostadsschema tilldelades Ley.

Efter sin avancemang hade Ley en mycket lyxig livsstil. Han ansågs vara mentalt instabil, och hans tillstånd försämrades mot kettet av kriget. Leys alkoholism var känd offentligt och ledde till smeknamnet "Reichstrunkenbold" ("Rikets fyllo"). I slutet av kriget arresterade amerikanska trupper honom. Ley skulle ha åtalats vid rättegången mot de huvudsakliga krigsförbrytarna i Nürnberg men undanröjde sitt ansvar genom att begå självmord den 25 oktober 1945 innan rättegången började.

1. Ley lovade de tyska arbetarna möjligheten att stiga till att bli en "gentleman" - dock på bekostnad av de exkluderade och ockuperade länderna. Robert Ley, "Från prolet till herre!", 1940.
 2. Ley runt 1940. Otto Marrenbach, "Segerns grundvalar", 1940.
 3. Robert Ley runt 1933. Förbundsarkivet Koblenz.
 4. Ley under avresan av "Monte Olivia", 3 maj 1934, Hamburg. Förbundsarkivet Koblenz.
 5. Rykten om Leys livsstil. Hemligt memorandum från DAF-avdelningen, 16 juli 1936. Förbundsarkivet Berlin.
 6. Till och med partiföreträdare började tvivla på Leys mentala stabilitet. Rapport från chefen för säkerhetspolisen till den högre SS- och polischefen i Danzig West Preussen, 9 september 1942. Förbundsarkivet Berlin.
- z1. Störd självuppfattning. Ej skickat brev från Ley till Sir Henry Ford, Detroit USA, 17 augusti 1945. "Herr! Du kanske har hört talas om mig genom pressen och sändningsföreningarna. Du känner kanske också till att jag konstruerade Volkswagen-fabriken och att jag har planerat

traktorfabriken också. Dessutom är jag grundare och övervakare av den tyska sociala ordningen, den tyska arbetsfronten och fritidsorganisationen "Styrka genom glädje". Du kommer också att känna till min framgång inom detta område. Nu är jag villig att göra samma sak i dina stora fabriker. Jag är en fånge, men har begått ingen annan brott, förutom att publicera och skriva böcker och essäer mot judarna, som du själv skulle ha gjort. Jag har gjort det med den mest gudomliga övertygelsen, för mitt folk. Jag har begått inget annat brott, det svär jag på. I mina sociala ideal och även i intresset för mitt olyckliga folk är jag beredd att göra vad som helst mot judarna. Så, låt mig arbeta. Jag hade stora planer, särskilt med tanke på Volkswagens, glädje och arbete. Med vänlig hälsning, Dr. Robert Ley. Förbundsarkivet Koblenz.

z2. Inga privata angelägenheter längre! Nej, i Tyskland finns det inte längre något som heter privata angelägenheter. När du sover är detta din enda integritet, för när du vaknar och kommer i kontakt med andra människor måste du påminnas om att du är en soldat under Adolf Hitlers befäl och måste därför leva enligt specifika regler, oavsett om du är arbetare, civilperson eller administratör. Individuell integritet finns inte längre. Dagarna då människor kunde och skulle göra vad de ville är över. Vi skrattar åt det liberala tillvägagångssättet; vi önskar inte längre erkänna det. En soldat måste lyda. Robert Ley, "Arbetets soldat", 1939.

z3. Självmord. Anklagare Robert H. Jacksons avsättningsanförande, huvudåtalare för USA, från den 21 november 1945. Robert Ley, fältmarskalken i kampen mot arbetskraften, svarade på vår stämningsansökan genom att begå självmord. Tydligt visste han inget bättre svar. Åtal mot de huvudsakliga krigsförbrytarna från den internationella militärdomstolen, 1948.

z4. Grov antisemitism. Ritualmordet är ingen saga. Juden måste och kommer att försöka tillfredsställa sitt begär efter blod. Eftersom hans blod är förorenat och på grund av hans parasitära natur lever av blodet från sin värdras. För att göra detta måste han begå rituella mord. Vi kommer att höra om detta om och om igen. Genom årtusendena har detta fortsatt. Juden är inte en betydande ras, han är inte en blandning eller en oäkting, han är en parasit. Robert Ley, "Fakta", 1936.

Tavla 43 | Struktur och uppgifter för den tyska arbetsfronten (DAF)

DAF var en sluten förening inom NSDAP och underställd partiet. Detta nära samband visade sig i fördelningen av högsta befattningar i båda organisationerna. Toppfunktionärer hade samma position i NSDAP som i DAF. Till exempel var Robert Ley Reichsledare för DAF i en dubbel roll som Reichs-organisationsledare för NSDAP.

DAF hade uppgiften att föra register och övervaka människor på deras arbetsplatser. Företagen - de minsta organisationsenheterna vid sidan av gatuavsnitten och blocken, som kontrollerades av enskilda medlemmar - räknades bland huvudområdena för verksamheten. Förutom den operativa förankringen följde DAF:s vertikala konstruktion strukturen för NSDAP: lokala, distrikts- och regionala förvaltningsavdelningar etablerades. Högsta myndigheten var DAF:s högkvarter med Reichsledaren högst upp. Ley var endast underställd Hitler.

Mycket viktiga för DAF:s strategiska inriktning och konkreta politik var uppdragen från högkvarteret. Tillsatta avdelningar skulle fokusera på specifika områden inom ekonomin. Dessutom inrättades tvärsektoriella kontor med uppgiftsorienterad inriktning, såsom ungdomsvårdsavdelningen, hälsokontoret eller den nationalsocialistiska organisationen "Styrka genom glädje". Först under kriget skulle strukturerna förenklas: Därefter strukturerades de operativa områdena analogt med de centrala krigsområdena. Förutom de centrala underställda enheterna inkluderades flera andra specifika organisationer i DAF: Reichskulturkammer, Reichsarbeitsdienst, organisationen för den industriella ekonomin samt föreningarna av läkare och apotekare. Jurister, lärare och tjänstemän inkluderades också.

DAF:s struktur ger information om dess uppgifter: faciliteterna var avsedda att organisera, övervaka och kontrollera alla människor - unga och gamla - som arbetade inom industrin eller den offentliga sektorn. De ultimata ambitionerna var "övervinna klasskampen", bevara social fred och skapa en "folk- och prestationssamhälle" inom företagen. De "ariska" tyska arbetarna lovades en bättre, socialt rättvis framtid som var avsedd att förverkligas till slut, till priset av stora delar av befolkningen och de ockuperade länderna.

Tavla 44 | Socialtjänstkontoret för den tyska arbetsfronten (DAF) - Kontoret för arbetsanvändning

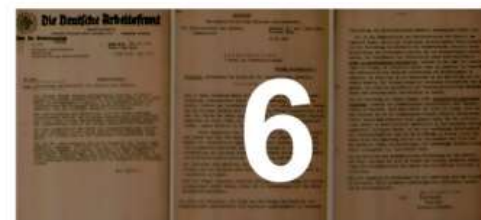
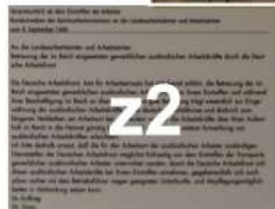
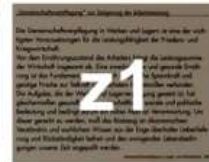
Först var socialtjänstkontoret för DAF ansvarigt för allmänna problem rörande social trygghet och vård. Bland uppgifterna för denna institution ingick anställning och sociallagar, inklusive problem rörande socialförsäkring. Lön- och tullpolitik, anställningsskydd samt kvinnors arbete och hemsysslor var också frågor som behandlades. I förhandlingar med ministerbyråkratin om förverkligandet av egna koncept förblev kontoret mestadels framgångslöst.

Uppgifterna ändrades snart till olika områden som konstruktion och användning av arbetsläger. Denna specifika form av organisatoriskt arbete fick allt större betydelse. I april 1938 grundades en avdelning för att övervaka arbetarna som var inkvarterade i lägren. Avdelningen ägnade sig åt utvecklingen av lägerstrukturer. Socialtjänstkontoret, tillsammans med avdelningen "Skönhet i arbete", utformade bostadsbaracker och ansvarade för maten i lägren.

På grund av denna kompetensändring i augusti 1940 bytte socialtjänstkontoret namn till "Kontoret för arbetsanvändning". Det övertog tillsynen över de utländska industriarbetarna. I mars 1942 utsågs Fritz Sauckel till chefsrepresentant för arbetsanvändning. Kontorets ansvarsområden skulle bekräftas. Kontoret ansvarade för all utländsk arbetskraft som arbetade i "Reich" och för tvångsarbetare.

Tillsynen handlade i huvudsak om planering och genomförande av den organisatoriska ramen för försörjning, kläder eller hälsovård. Frågor om kulturell och idrottslig vård inkluderades också - till exempel trycktes tidningar för utländska arbetare. Särskilt viktig var utvecklingen av ett angivarnätverk, en spionnätverk som skulle stärka kontrollen och förhindra sabotagehandlingar. Förutom det hanterade kontoret särskilda problem: Det organiserade bland annat bordellbaracker för de utländska arbetarna för att undvika kontakt med tyska kvinnor.

Den enorma betydelsen av de administrativa, organisatoriska och samordningsuppgifter som ålåg DAF framgår av statistiska uppgifter: Sommaren 1944 bodde och arbetade över 3,6 miljoner utländska industriarbetare i Tyskland.

1. Dela upp arbetarna enligt sociala grupper. Ett nyhetsbrev från Arbetsmarknadsavdelningen till DAF, den 15 januari 1941. Förbundsarkivet Berlin.
2. Socialpolitiker utan inflytande. "Arbeitertum," 1937.
3. Propagandahandbok för "Samhällsbestämmelser". Samhällsbestämmelser inom lager och fabrikskök, 1940.
4. Massförsörjning via den tyska arbetsfronten. Ett brev från Robert Ley till Adolf Hitler, den 17 april 1942. Förbundsarkivet Berlin.
5. Bestämmelser om Wehrmachts utveckling. Order från NSDAP:s riksansordnare Robert Ley, den 6 april 1938. Förbundsarkivet Berlin.
6. Bordeller för utländska arbetare. Ett hemligt brev från DAF:s arbetsmarknadsavdelning, den 21 januari 1941. Förbundsarkivet Berlin.
- z1. "Sociala bestämmelser" för att öka arbetsresultatet. Den sociala bestämmelsen i fabriker och lager är en av de viktigaste kraven för prestandastyrkan i vår fredstid och krigsekonomi. Arbetarnas näringsstatus avgör ekonomins effektivitet. En hälsosam och effektiv kost är grunden med vilken fysisk och mental fräschhet kan motivera till bättre resultat. Uppdragen som ges i fabriker och lager har både social,

politisk och ekonomisk betydelse och bär en stark känsla av ansvar. För att leva upp till dessa förväntningar måste beväpningen bli av med de gamla bojor som är föråldrade och omfamna de nya levnadsvillkoren i tiden. "Social bestämmelse i lager och fabriker," 1940.

z2. Ansvarig för ankomsten av arbetarna. Till det regionala arbetskontoret. Omhändertagande av den utländska arbetskraft som deployerats av den tyska arbetsfronten inom riket. Den tyska arbetsfronten har accepterat att övervaka den utländska arbetskraften under deras ankomst och vistelse i Tyskland. En god omhändertagande bidrar till anpassningen av den utländska arbetskraften till de tyska arbetsvillkoren och ökar därför sannolikheten att de vill stanna. Dessutom kommer arbetarna att ha positiva rapporter att lämna till sina hemländer, vilket innebär att det blir lättare att anställa utländska arbetare. Jag ber återigen att den tyska arbetsfrontens avdelning som är ansvarig för arbetsutrymmet för de inkommande utländska arbetarna ska diskutera lämpligt boende och försörjning med fabriksledaren före arbetarnas ankomst. På order av Dr. Timm. Nyhetsbrev från rikets arbetsavdelning till det regionala arbetsutbyteskontoret, den 9 september 1940. Reichsarbeitsblatt, del I, 1940.

Tavla 45 | Kvinnornas kontor inom den tyska arbetsfronten (DAF)

Den nationalsocialistiska ideologin dikterade främst kvinnorollen som mor. Med tanke på arbetslösheten förväntades de vara helt hängivna sitt eget hushåll. Med den ökande bristen på arbetskraft i samband med rustningen och kriget var naziregimen tvungen att allt mer förlita sig på kvinnors arbete. Kvinnornas kontor var ansvarig för mer än 5 miljoner kvinnliga medlemmar av DAF. Kontoret, lett av Reichsfrauenführerin Gertrud Scholtz-Klink, hade ett tätt nätverk av kvinnliga anställda till sitt förfogande. Kvinnornas kontors uppgifter inkluderade kvinnors anställningsskydd, moderskapsledighet, social tillsyn på arbetsplatsen samt utbildning inom ekonomi och hushåll. En central oro var kvinnors utbildning på arbetsplatsen med tanke på sanitet och hygien, med särskild hänsyn till moderskap. Så kallad "rashygien" skulle också behandlas.

Efter kriget hade börjat stödde kvinnornas kontor tvångsmässigt yrkesliv för kvinnor och vidtog åtgärder för att intensifiera arbete och organisera barnomsorg. Den tilsynelatande kvinnor-vänliga engagemanget inom DAF syftade i slutändan till att använda kvinnor i rustningsproduktionen. De arbetande kvinnorna förväntades harmoniskt kombinera familj och arbete eftersom deras arbetskraft behövdes på två sätt: för uppfostran av "ariska" avkomma och för rustningen.

Kvinnornas kontor styrde och kontrollerade "sociala kvinnliga arbetare" som förväntades vara engagerade i varje företag som hade mer än 250 kvinnliga arbetare. De "sociala kvinnliga arbetarna" syftade till att väcka "arbetsmoral" och "arbetsglädje". I praktiken innebar detta att driva kvinnor till regelbundet arbete. Dessutom förväntades de lösa problem inom "arbetsgemenskapen", särskilt spänningar mellan arbetsgivare och kvinnliga arbetare. Konflikter uppstod upprepade gånger inom företagen som betalade kvinnorna som avsåg att använda dem för sina egna intressen. De stora företagsgrupperna försvarade dock DAF:s inflytande över interna processer.

"Kvinnofabrikgruppen" utgjorde DAF:s kvinnliga elit inom företagen. De skulle stödja tillsynen av "Sociala fabriksarbetare" och betraktades som pålitliga. Denna typ av "kvinnlig underställningskår" var avsedd att garantera kvinnliga arbetares arbetsdisciplin.

1. Företag skyddar sig från de sociala kvinnliga arbetarna. Ett brev från DAF:s sociala avdelning till Rikets industriella grupp, Dr. Lohmann, den 2 juli 1937. (Brevet är inte tillgängligt i den tillhandahållna texten.)

2. "En mans kärlek går genom magen." (Arbeitertum, 1935)

3. Övervakning och kontroll av kvinnorna via sociala fabriksarbetare. (Arbeitertum, 1939)

4. Företag protesterar mot påverkan från kvinnliga arbetsavdelningen. Ett brev från Ekonomikammaren Westfalen und Lippe till Rikets industriella grupp, den 1 augusti 1939. (Brevet är inte tillgängligt i den tillhandahållna texten.)

z1 Emancipation was never a Goal Ett tal av chefen för DAF:s kvinnokontor, Gertrud Scholtz-Klink, under förhandlingarna med Reichs industrigrupp den 15 maj 1936. Målet... är aldrig att låta kvinnan organisera sig för att utgöra en motvikt till kvinnorörelsen eller göra henne till en företrädare för specifika kvinnors rättigheter. Målet med vår kvinnorganisation är att dra nytta av de krafter som en kvinna har för att vara användbar inom alla livets områden. Hon får inte tvingas att göra

detta; hon måste vilja göra det frivilligt. Hon måste känna en stor, till och med ädel stolthet gentemot de gåvor hon har att erbjuda sitt folk. Vi vill inte ha en politisk kvinna i traditionell bemärkelse, som argumenterar med sin man. Vi vill aldrig ha en situation som är Man mot Kvinna. Vi vill samarbete mellan man och kvinna på lika villkor. Men vi vill också ha kvinnan som står bredvid sin medmänniska och känner sin plats. Federal Archive Berlin

Tavla 46 Kontor för yrkesutbildning och fabriksledning inom den tyska arbetsfronten (DAF)

DAF-kontoret för yrkesutbildning och fabriksledning uppstod 1935 ur det tyska institutet för teknisk arbetsutbildning (DINTA), som hade etablerats på initiativ av tungindustrin och inkorporerades i DAF år 1933. Chef för kontoret var Karl Arnhold, ledare för det tidigare DINTA.

Arnhold engagerade sig för idén att "Betriebsgemeinschaft" skulle betraktas som en del av "Folksgemeinschaft". Han krävde av de anställdas frivilliga lydnad och trohet. Från fabriksledarna krävde han en "ordentlig solidarisk attityd" och plikttrogenhet. Arbete, enligt Arnhold, innebar "väl bevakat arbete": arbetare såväl som soldater grundades på stridslystna dispositioner som karakteriserade tyskarna. Dessa ideologiska premisser beaktades i utförandet av kontorets uppgifter: urval av lärlingar och lärlingsutbildning samt yrkesinriktning, enkel utbildning, upprättandet av utbildningsverkstäder och framställning av undervisningsmaterial var föremål för den nämnda ideologin. Dessutom ansvarade kontoret för vuxnas yrkesutbildning samt omstrukturering av fabriker och åtgärder för ökad operativ produktion.

Vad gäller målet att skapa en "Folksgemeinschaft" var utbildningsverkstäder som omvandlades till platser för nationalsocialistisk utbildning och indoktrinering särskilt relevanta. Paramilitära element fann sin väg in i verkstäderna - Arnhold kallade dem "exercisplats för praktiskt liv". Kontoret hoppades på liknande disciplinära effekter i grundkurser som de höll på att utveckla. Särskilt grundkursen "järnfostrar" väckte uppmärksamhet. Den var avsedd att slutföras inte bara av blivande yrkesarbetare inom metall- och elektronikindustrin utan av alla unga blivande lärlingar.

"Volkswagen"-fabriken i Braunschweig var skickliga arbetare som utbildades som prestigeobjekt. Den grundades av kontoret för yrkesutbildning och fabriksledning. Arnhold ansåg att utbildningsverkstaden vid "Volkswagen"-fabriken var det idealiska "riktlinjemönstret för hela branschen". I utbildningen kombinerades teknisk träning tätt med karaktärs- och ideologisk utbildning.

1. Annons från DAF som främjar yrkesutbildning, 1937.
2. VW:s utbildningsverkstad sågs ofta som förebild. Utbildningsverkstaden vid fabriken i Braunschweig, 1939.
3. Stränga val baserade på prestation. Blad som visar effektiviteten hos lärlingarna. Grundkursen "Järnfostrar".
4. Avdelningen väckte även intresse från vissa prominenta personer. Göring och Ley besöker byggmodellen för DAF:s avdelning för yrkesutbildning, i Berlin Zehlendorf. Till vänster: Karl Arnhold, längst till vänster: Ferdinand Porsche, 3 november 1938.
5. Ökad effektivitet var det högsta målet.
6. Teorilektioner inom VW-fabriken i Braunschweig.
7. God uppförande var obligatoriskt. Ett blad för att utvärdera resultat på arbetsplatsen för kursen "Järnfostrar".

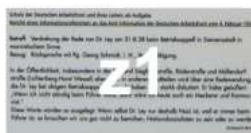
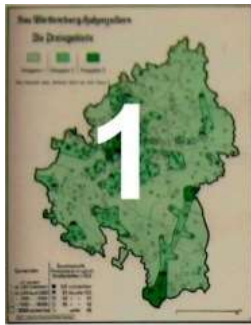
z1 Militärlivet som grund för att "vara tysk". Den soldatliknande attityd som avslöjas under defensivt arbete är inget annat än uttrycket för den nationalsocialistiska arbetsprincipen: engagemang och hängivenhet mot självhävdelse av vår folks identitet präglar detta tillstånd. Det inkluderar även kamratskap, samarbete, ansvar och flit. Denna militanta attityd har sina rötter i armén och återspeglas i fabrikerna, även om målet och syftet med båda anläggningarna är olika. Karl Arnhold, Ledarskap inom fabriken, Berlin/Wien, 1941

z2 "Slavisk lydnad i kasernen" inom den nationalsocialistiska yrkesutbildningen - Rapport från SPD från april/maj 1938. Den nationalsocialistiska yrkesutbildningen är en utveckling av DINTA-systemet, kompletterat med mystiken i den nationalsocialistiska trosuppfattningen och "slavisk lydnad" i kasernen. Inom DINTA-kretsen betonades kampen om arbetarens själ, och den nationalsocialistiska utbildningen via Ungfolket, Hitlerjugend och DAF kedjar skoningslöst den arbetande ungdomen till regimen totalitära krav. Tyskland Rapporter, Tysklands socialdemokratiska parti (SoPaDe) 1934-1940, 1980.

Tavla 47 Social Engineering och Social Kontroll"

Nästa till många DAF-administratörer, DAF- talesmän och engagerade individer inom fabrikena, säkerställde två avdelningar den sociala kontrollen inom DAF-sfären. Dessa var Ergonomiskt institut (AWI) på den politiska och teoretisk-ideologiska nivån och "Informations" avdelningen, som sysslade med direkta konflikter inom företagen. Från våren 1935 och framåt ägnade sig AWI:s anställda åt att lösa sociala och politisk-ekonomiska frågor. Fram till 1940 utvecklades institutet till en av de största forskningsanläggningarna i Europa. AWI:s syfte var att genomföra "inrikespolitisk krishantering" på ett socialt sätt. Trots att lönerna stagnerade skulle den sociala friden upprätthållas och arbetskraftspotentialen mobiliseras för krigsförberedelser. De omfattande uppgifterna inkluderade att lokalisera konflikthärddar och omdefiniera förhållandet mellan lön och prestation. Att ta fram förslag för att stabilisera "hemmafronten" eller öka "effektiviteten" hos utländska tvångsarbetare var också en del av agendan. Storskaliga program som planerades efter kriget, som "pensionsprogrammet", lovade en högre tysk levnadsstandard baserad på exploatering av erövrade länder efter "det slutliga segern".

På hösten 1933 uppstod en omfattande informations- och spionapparat inom DAF som, sommaren 1934, utvecklades till "Informations" avdelningen - en självständig DAF-avdelning. Personalen vid regionala administrationer (Gauwaltungen) bestod av "Gau-Information-Referents", och bredvid dem "distrikts- eller lokalreferenter" och "Kontaktmän". Avdelningen "information" fokuserade på övervakning och eliminering av arbetarrörelsen. Kontroll och säkerhetsuppgifter inom DAF-apparaten, som förföljelsen av kritiker eller kampen mot avsiktlig infiltration av vänsterinriktade element, var också viktiga. Den inrikespolitiska kris som började synas vid skiftet mellan 1935 och 1936 ledde till en skärpt förföljelse av kvarvarande arbetarrörelse. Fram till mitten av 1936 bevarade avdelningen "information" sin centrala roll med avseende på övervakning av personal och den interna säkerheten inom DAF-apparaten. Som ett resultat av "otillräckliga" lösningar under vågen av strejker i juni/juli 1936 tvingades avdelningen överlåta detta ansvarsområde till den tredje rikets chefsbevakningsorgan (SD). I mars 1938 beordrade Ley upplösningen av sin underrättelsetjänst.

1. Ökning av priser användes som ett medel för social kontroll. Awl-Årsbok, 1940/41 II

2. Omfattande planer för ett progressivt pensionssystem. Ett brev från ledaren för Awl, Wolfgang Pohl, till Rikskanslern Viktor Brack, 19 april 1940.

3. På grund av krigets ökande intensitet skulle arbetskraft från Östeuropa bli högt efterfrågad. Ett brev från Awls ledare, Wolfgang Pohl, till statssekreterare Syrup på Rikets arbetsministerium, 22 maj 1943.

4. Inblick i Ergonomiska institutets verksamhet. Arbeitertum, 1940

5. Stort pådrag på löneinkomster på grund av avdrag. Ett brev från Awls avdelning för arbete och nationalekonomi, Theodor Bühler, till chefstjänstemän Mehnert, 21 november 1936.

6. Medlemmarna i informationsministeriet övervakade även medlemmarna i KdF-Resor. KdF-Kryssning till Madeira, Passagerare på soldäck. Foto: Heinrich Hoffmann, Bildarkiv Preussiska kulturarvet

7. Ministeriets angivare är huvudsakligen aktiva inom industrier. En vy inuti Pollux Arms Factory, 1938. Tyska historiska museet

8. Spionerande på arbetare i fabrikena. Ett brev från DAF:s personalavdelning till chefen för DAF:s informationsministerium, Felix Schmidt, 19 juni 1936.

z1 DAF Propaganda: "Jag gick personligen till arbetaren..." Jag gick personligen till arbetaren för att skaka hans hand. Jag frågade om hans behov och hans önskemål och talade med honom, man till man. Och jag står här inte bara för att förkunna att denna vecka var en av de största upplevelserna jag någonsin haft i min politiska kamp. Det är underbart att observera hur en enkel handskakning kan övervinna blyghet, nedstämdhet och i viss mån hat från motståndet. När jag gick in på en fabrik märkte jag att människor tvekande gav mig sin hand, att jag var tvungen att ta och gripa deras händer. Men sedan spreds det som eld, från en person till en annan. Då kom de frivilligt till mig, omringade mig. Till slut hade jag inte tillräckligt med händer för att skaka hand med alla. Robert Ley, Den tyska arbetsfronten, 1934

z2 Trots sin egen bild; rykten om korruption inom DAF, Rapport från april 1935 Rapport från SPD april 1935 SYDVÄSTTYSKLAND: på grund av ständiga brott mot allvarlig illojalitet, förtigande, förfalskning av dokument och rån, dömdes den tidigare regionaladministratören Heinrich Bimber från Niedersimten till 6 månaders fängelse och böter på 100 mark. Rapport från SPD från april 1935 SACHSEN: DAF:s regionalledare Henke från "Rikets fabriksförening för tryckning" avskedades på grund av korruption. Den stulna summan kan ännu inte fastställas. BAYERN: Huvudkassören för Den tyska arbetsfronten i Rosenheim, Dimpfel, har begått allvarligt förskingrande och har arresterats. Rapport från SPD, februari 1936 DAF Regional Leader Jäckle i St. George (Schwarzwald) fördoldes 40 000 mark av organisationsmedel. Rapport från SPD, november 1937 WÜRTTEMBERG: Kriminalkammaren i Stuttgart har dömt DAF:s regionalledare Wilhelm Specht till ett års fängelse och 200 riksmark i böter. Detta inkluderar även två års förlust av medborgerliga rättigheter på grund av falsk bokföring, förstörelse av kvitton. 1 400 riksmark värda av postfrimärken användes för hans personliga bruk. Tyskland Rapporter, Tysklands socialdemokratiska parti (SoPaDe) 1934-1940, 1980

z3 Tal av Ley den 2 juli 1937 i Leunawerken "Jag erbjöd människor min hand. Det krävde mycket energi och koncentration för att bryta människors motstånd som jag kände runt omkring mig." Robert Ley, Arbetets soldat, München 1938

Tavla 48 | Bildkultivering och Popularisering av DAF

The German Labour Front var explicit utformad för att inte överta fackliga uppgifter. En representation av arbetarnas intressen i frågor om löneavtal var inte tänkt. Trots det agerade DAF som den "bättre" facket och som en reglerande faktor. Den påstod sig främja samhörighet och gemenskap gentemot arbetarna, till skillnad från de gamla fackföreningarna från Weimarrepubliken som den skyllde på korruption och splittring inom arbetarrörelsen. Utåt sett använde DAF en antikapitalistisk attityd för att inte framstå som företagets "Cinderella," som Ley en gång beskrev målet.

DAF försökte låtsas förstå de särskilda problemen för människor som arbetade inom industri och produktion samt ta hand om alla arbetares bekymmer. Detta intryck skulle bekräftas av Ley's besök på tyska företag, när han - i en offentlig symbolisk gest - skakade arbetarnas händer. Intrycket av samhörighet skulle också kommuniceras genom DAF-medlemmarnas permanenta närvaro i företagen.

DAF firade sig själv vid de massiva sammankomsterna under Nürnbergrallyt och den 1 maj, arbetardagen, samt vid de allmänna "Rikets" konferenserna. Även viktiga för image-skapandet var masskampanjer eller initiativen "Skönheten i arbetet." Evenemangen var menade att symbolisera organisationens dynamik och föreslå möjligheter till inflytande. Förutom detta skaffade DAF tillträde till allmänhetens medvetande genom massiv propaganda. Organisationen ägde en dagstidning och flera allmänna tidskrifter; den redigerade böcker och broschyrer och annonserade med affischer, utställningar samt radioprogram och filmer. Trots den iscensatta presentationen i medierna avancerade DAF inte till en populär organisation - "Styrka genom glädje" var populärt. På den ideologiska nivån hade organisationen framgång baserad på strategin att väcka arbetarnas hopp om framsteg och lova dem en bättre framtid inom "Folksgemeinschaft," som huvudsakligen skulle förverkligas på bekostnad av de uteslutna och underkuvade folken. Tiden efter (vunnen) kriget skulle präglas av välstånd, socialt framsteg, sparade pensioner och tillgång till masskonsumtion såsom köp av en "Volkswagen" och andra "folkets" produkter. Men mest betydelsefullt skulle vara fritiden.

1. Oberoende jurisdiktion för DAF: "Sanning och Rättvisa?" En fest till ära för invigningen av DAF:s Högsta Domstol för Heder och Ordning. Talaren är Adrian von Renteln, ordförande för Högsta Domstolen, 1936.
2. Förtal av en före detta fackföreningsledare. Arbeitertum, 1933.
- 3,4,5. Ley tycker om att synas tillsammans med andra arbetare i propagandasyfte. Glädje och Arbete, 1940; Federal Archive.

z1 DAF Propaganda: "Jag gick personligen till arbetaren..." Jag gick personligen till arbetaren för att skaka hand med honom. Jag frågade om hans behov och önskemål och talade med honom, man till man. Jag står här inte bara för att förkunna att denna vecka var en av de största upplevelserna jag någonsin haft i min politiska kamp. Det är underbart att se hur en enkel handskakning kan övervinna blyghet, nedstämdhet och till viss del hat gentemot oppositionen. När jag gick in i en fabrik märkte jag att folk motvilligt gav mig sina händer, att jag var tvungen att ta tag i deras händer. Men sedan spreds det som eld, från en person till en annan. Sedan kom de frivilligt till mig, omgav mig. Till slut hade jag inte tillräckligt med händer för att skaka med alla. Robert Ley, Den Tyska Arbetsfronten, 1934

z2 Motsägelsefullt för dess eget rykte; rykten om korrupktion inom DAF, Rapport från april 1935 Rapport från SPD april 1935
SÖDVÄSTTYSKLAND: på grund av ihållande brott som allvarlig illojalitet, fördöljande, förfalskning av dokument och rån, dömdes den före detta regionaladministratören Heinrich Bimber från Niedersimten till 6 månaders fängelse och bötfälldes med 100 riksmark. Rapport från SPD från april 1935 SACHSEN: DAF:s regionalledare Henke från "Rikets fabrikskollektiv för tryckeri" avskedades på grund av korrupktion. Stöldsummans storlek kan ännu inte fastställas. BAYERN: Huvudkassören för den tyska arbetsfronten i Rosenheim, Dimpfel, har begått allvarligt förskingring och har arresterats. Rapport från SPD, februari 1936 DAF:s regionalledare Jäckle i Sankt Georgen (Schwarzwald) fördold 40 000 mark av organisationens medel. Rapport från SPD, november 1937 WÜRTTEMBERG: Straffkammaren i Stuttgart har dömt DAF:s regionalledare Wilhelm Specht till 1 år och 2 månaders fängelse, inklusive en böter på 200 riksmark. Detta inkluderar även två års förlust av medborgerliga rättigheter på grund av falsk bokföring och förstöring av kvitton. 1400 riksmark i postfrimärken användes för egen vinning. Tysklands Rapporter, Tysklands socialdemokratiska parti (SoPaDe) 1934-1940, 1980

z3 Tal av Ley den 2 juli 1937 i Leunawerken "Jag sträckte fram min hand till människor. Det krävde mycket energi och en hög grad av koncentration för att bryta motståndet hos människor som jag kände runt omkring mig." Robert Ley, Arbetets Soldat, München 1938

Tavla 49 Masskampanjer från DAF: "Reich Occupational Competition" och "Achievement Combat of the German Companies"

Med masskampanjerna "Reich Occupational Competition" och "Achievement Combat of the German Companies" försökte DAF stärka den "nationella prestationssamhället" samt sin egen kontrollsfär.

"Reich Occupational Competition" grundades av Reich Youth Leadership i slutet av 1933 och arrangerades första gången i april 1934 för målgruppen unga arbetare. Från 1937/38 deltog även vuxna. Antalet deltagare ökade stadigt. År 1934 deltog 500 000 personer, och år 1939 deltog redan över 3,5 miljoner personer. Hitler mottog segrarna av "Reich Occupational Competition" varje 1 maj; på grund av deras enastående prestationer blev de särskilt uppmärksammade.

Huvudfokus för tävlingarna var den ideologiska inställningen och praktiskt arbete – även flickor och kvinnor kunde utmärka sig inom hushållsarbete. Dessutom var det ett idrottstest som skulle slutföras. DAF syftade till kontroll inom området yrkesutbildning, en allmän motivationsstimulans som skulle sporra människors vilja att prestera, samt öka antalet kvalificerade yrkesarbetare.

Från och med 1936 arrangerades "Achievement Combat for the German Companies" årligen av DAF. Företag som hyllades med utmärkelsen "National Socialist Model Company" där "idén om den nationalsocialistiska fabriksgemenskapen" verkade vara "perfekt genomförd". Bedömningen handlade om arbetsförhållanden och arbetsplatskonstitution, och kriterierna för bedömning hade delvis utvecklats av KdF:s kontor "Beauty of Work". Till att börja med måste ett företag tävla och vinna på regional nivå för att sedan få "Golden Flag of the DAF". Företag som ansågs särskilt föredömliga fick särskilda "Achievement badges", till exempel för hälsovård, bostadsbyggande eller de erhöll "General regional diploma for outstanding achievements". "Achievement Combat of the German Companies" var en framgångsrik aktivitet för DAF och syftade till att förbättra arbetsvillkoren, öka den allmänna mobiliseringen i det dagliga företagslivet och förbättra prestationen. De stora företagen som Krupp eller Siemens avvisade dock DAF:s anspråk på kontroll.

1. Massreklam för "Rikets yrkestävling", 1934. Federal Archive Koblenz
2. Den kommersiella ekonomin fruktar sin påverkan. Ett brev från Rikets och Preussens ekonomiminister Hjalmar Schacht till Rikshandelskammaren, 5 augusti 1937. Federal Archive Berlin
3. Produktion av skriftlig utgåva av "Rikets yrkestävling" i en textilfabrik. Federal Archive Koblenz
4. "Rikets yrkestävling" som ett sätt att rättfärdiga utbildningsverkstäder. Regionala ordföranden i DAF inspekterar en modell av en verkstad. Gerhard Starcke, The German Labour Front, 1940
5. "Det nationalsocialistiska fabrikskollektivets koncept måste realiseras under alla omständigheter". Förordning från Adolf Hitler till de tyska fabrikerna, 29 augusti 1936. Federal Archive Berlin
6. Kvinnor var hänvisade till hushållsekonomin. Detta visar förbättringen av hushållsekonomin tack vare "Rikets yrkestävling" under 1936 till 1937. Artur Axmann, The Reich's Career Competition, 1938
7. Världsåskådningen spelade en viktig roll. Statistik som visar unga mäns världsåskådning, enligt distrikt, 1936. Artur Axmann, The Reich's Career Competition, 1938
8. Medlemsökningen skulle uppmuntras genom lockelse och tvång. Ökning av medlemsantal mellan 1934 och 1937. Artur Axmann, Der Reich's Career Competition, 1938

9. Festligheter vid överlämnandet av DAF: s "Gyllene flagga" till fabriken, NSZ/Rheinfront, Publishing Society, Neustadt/Weinstrasse, 1937/38. Bildarkivet hos Stiftelsen Preussens kulturarv, foto: Heinrich Hoffmann.

10. Robert Ley och delegaten för Kampen om Prestation, Theodor Hupfauer, under ett fabriksbesök. Kampen om de tyska fabrikernas prestation, 1938/39, 1939 Federal Archive Berlin

11. Deltagande fabriker, uppdelade i olika branscher. De tyska fabrikerna under den första "Prestationens kamp", 1936. Federal Archive Berlin

12. Propaganda om "Den tyska prestationens kamp", 1938. Federal Archive Koblenz

z1 Utkastat till "Rikets yrkestävling" - Rapport från SPD i november 1938 "Sydvästra Tyskland, Statusrapport: På vår fabrik höll vi en uppmaning för Rikets yrkestävling. Fabrikschefen höll ett entusiastiskt tal, men det påverkade inte personalen mycket. Av totalt 3000 personer anmälde sig endast 10 frivilligt. Med tanke på att vår firma vill bli ett gott exempel är detta inte godtagbart. På grund av detta beordrade vi att ett visst antal personer skulle skickas från de olika avdelningarna. Ingen anmälde sig frivilligt från vår avdelning, så två personer skulle utses att gå, båda oerfarna. En av dem är konditor. Han frågade sedan sin lärare vad han skulle göra. Om han var tvungen att baka en kaka skulle han åtminstone ha något att erbjuda. Men när det gäller att skapa något av metall kommer han troligen inte att lyckas. Den andra "Utvalde" är vår avdelnings yngsta medlem. Han gav vår chef svaret att 'tydligen valde de de dumma'. Det är uppenbart hur mycket inflytande RBWK har över oss. Tyska rapporter om Tysklands socialdemokratiska parti (1934-1940), 1980